grendi corporis cuius aura factum est ut etat
iiij tate statura/ Tertia ratio est et sumitur ex
comparatione liliorum que crescunt et nutriuntur diuer-
sis coloribus, unde tamen subsistunt set nutriuntur
in clibanum Multo magis deus nutriet et
vestiet homines qui capaces sunt fidei et
noticie eius Et hoc est quod dicit Et de vesti-
mento quid solliciti estis Primo duce
rationes magis arguunt quod sollicitudinem
victus cuius necessitas quia continua maior
est Hec autem ratio arguit contra sollicitudinem
vestitus que minor est quia multi sine vestibus vix-
erunt et non sine victu Considerate lilia agri
Ratione liliorum generaliter intelligit omnes
flores quomodo crescunt/ tamen illis prebente nu-
trimentum cum rore celi crescunt absque solli-
citudine quia non laborant acquirendo victum
ut crescunt neque nent id est non filant ut
vestimentum sibi texeant et componant Deinde co-
mendat florum ornatum quia excedit omnem
industriam humanam Dico autem vobis quia nec
salomon qui super omnes reges delicias ha-
buerunt in omni gloria sua qui magis fuit
gloriosus coopertus est venusto colore/ sicut
unum ex istis liliis Verus quia serica sequitur
que serica que regum proprium quam picta tex-
tura potest floribus comparari quia ita rubet ut
rosa quia ita candet ut lilium viole vero
nullo separari potest colore Si autem fenum a-
gri flores sunt fenum agri quod ideo fenum di-
cuntur quia statim igne accenduntur/ quod hodie
est viride et floridum et cras de se exsic-
catur In clibanum id est in furnum vel fornacem
mittitur ut comburatur Deus sic vestit Crisostomus
Statuto tempore lilia floruerunt in floribus
vestiuntur candoribus et implentur odoribus et
quod terra medio non dederat deus invisibili
operatione largitur Quanto vos magis modi-
v ce fidei Vere modice fidei sumus quantum
est exemplo insensibilium/ Quarta ratio addu-

citur ex differentia que debet esse inter fideles et
incredulos quia iam fecit mencionem de
fide Illi enim infideles non credentes quia
quia preter hec sensibilia ea sola inquirunt que
dei providentiam non credunt largiri sed
humana fieri sollicitudine Set non ta-
les sunt fideles ergo sollicitari non de-
bent Ad hanc autem rationem inplicandum respon-
dit quod principaliter proposuit dicens Nolite ergo F
solliciti esse glosa Replemus inculcat et
revoluit quod a principio sermonis docuit
ut ostendat hanc rem esse pernicisiosam et ar-
cius ipsam mentibus nostris inculcat Deinde i
ponit utitur medii huius rationis Hec enim omnia
gentes inquirunt Et hoc exponit dicens quod secundum
glossam id est nazareni quia nullam habent spem futuri
seculi neque metum iudicii ideo ista querunt
tamquam bona maxima Et sic secundum Crisostomum quia
non credunt temporalia dei providentia gub-
nari set casu evenire ideo per ipsis solli-
citantur Christiani vero qui querunt eterna
bona non debent de temporalibus esse sollici-
ti qui esse sciunt dei providentia distri-
bui hominibus vel aliter ut sit sensus huius
rationis deus infidelibus tribuit bona temporalia
quanto magis dabit fidelibus necessaria Sex- vi
tam rationem adducit que sumitur ex sollicitu-
dine dei erga nos Deus enim pater noster scit
indigentiam nostram et habet sollicitudinem erga
nos/ Ergo nos sollicitos non oportet esse
Non enim filii debent sollicitari unde victum
habeant et vestitum sed hanc sollicitudinem
relinquunt patrifamilias id est patri Deinde
sollicitudinem nostram perimentes in eum
quoniam ipsi cura est de nobis Scit enim pater
vester celestis Crisostomus Qui creavit naturam
novit eius indigentiam quia si pater est non potest
despicere filios Omnia omnibus huius indige-
tis Non ergo deficit in necessariis Nam prout
licet filius non dat superflua tribuunt

tū necessaria. Crisostomus. Qui ad fontem vadit
non est sollicitus de bibendo nec ad prandi-
um copiosum de comedendo qui times stul-
te dei prudencia largior est fonte. Item
Crisostomus. Qualis pater est qui non necessaria ministrat
pueris maxime cum non ignorat nec eget.
Etiam saraceni et iudei a lege naturali e-
docti filiis suis provident et eos fert facilius
suis. Quomodo pater misericordiarum filiis non provi-
det qui nos in deserto pavit cibo de celo
misso. Heliam eciam pavit corvo ei deferen-
te panem et carnes 3 Reg. 17. Augustinus. Scit
celestis medicus quid nobis datur est
ad consolacionem et quid subtractum est ad
excitacionem. Non enim deus a iumento suo
cibaria subtrahit. Nota quod ex quatuor
causis aliquando patimur penuriam in necessa-
1 riis vite. Prima est ex multo peccatorum nostro-
rum. Deut. 32 consumentur fame et devo-
rabunt eos aves morsu amarissimo. Eccli.
39. Gladius fames et mors omnia ad vin-
2 dictam. 2us vero est causa exercende virtutis. Unde
apostolus 2 Cor. 11 dicit quod erat in fame
siti et frigore et nuditate. 3a causa est ex im-
3 portunitate nostre avaricie. Unde ut dicit
Ambrosius in omnium causa nostre inopie ava-
ricia est. Volucres enim non sustentantur in diffe-
rentes quia nil contra tempus vendicant nobis vo-
gnima antiquius dum propria vendicamus. Ni-
mia namque sollicitudo ne deficiant necessaria
facit ut aliquando deficiant. Ieronimus. Fames
quo solliciti estis adherebit vobis. Quarta
4 causa est humana superfluitas quia non se plura
querimus non videntur nobis quod in necessariis defi-
ciamus. Quare ut aliquando necessariis careamus
5 dignum est quia superflua consumimus. Quinta
causa est abusus temporalium. Quia in creatura dei
abutitur dignum est ut aliquando ad necessitatem ei
6 tollatur. Sexta causa est ingratitudo dignum enim
non quod puniatur beneficiis dei quod ingratus exis-

tit. Septima causa est ut credamus deum nobis prebere
temporalia. Si enim nostre sollicitudini ista quan-
terentur fortasse crederemus temporalia esse a
nobis vel ex debito tributo tributum a deo
cum vero ea aliquando subtrahat ostendit quod

Querite ergo. Evangelium. Ipse sit deus
primum regnum dei et iustitiam
eius et hec omnia adicientur vobis. Nota
Ieronimus post in qua suadet dominus sollicitudinem
eternorum et tamen facit sermo tantum gratia bonorum
que tangit scilicet bonum glorie bonum gratie et bo-
num temporale. Quod primo intelligitur per regnum dei
2o per iustitiam eius 3o per hec que adici-
entur. Primum est finis vie 2m est via 3m est
viaticum. De primo dicitur Querite primum
id est principaliter regnum dei quod principaliter est
1 querendum propter tria. Primo quia ad ipsum perci-
piendum conditi sumus. Fecit enim deus hominem
rectum ad superna licet ipse se immiscuerit
2 multis questionibus. Secundo querendum est principaliter
quia in eo est bonum continetur recte et perfecte ibi
nullis defectibus ulla indigent. Tercio quia
ipsum solum saciat eternaliter. Ps. Saciabor
cum apparuerit gloria tua. De secundo dicitur Et iu-
sticiam eius. Iusticia regni dei per quam consti-
tuitur regnum invenitur. Sic ergo querite regnum dei
querere et iusticiam que est recta via perducens ad
regnum dei. Sap. 10. Iustum deduxit dominus
per vias rectas scilicet iusticie et ostendit illi
regnum dei. Et nota quod hec iusticia regni
1 dei consistit in tribus. Primo in perpetue
sancte fidei. Quilibet enim volentem esse
de regno oportet signa regni suscipere.
Io. 3. Nisi quis renatus fuerit ex aqua et spiritu
2 sancto non potest intrare in regnum dei. Secundo con-
sistit in contemptu mundi non timendo
ipsius adversa nec appetendo ipsius prospera.
Iustum enim est ut quilibet contempnat regnum
contrarium suo regno. Mundi quidem adversa
fortiter toleranda sunt. Act. 14. Per multas

tribulacões opz nos intrare regnū dei. Scd'
at̄ p̄ista sūt fugienda q̄ sūt ꝯcupiā carnis
ꝯcupiā oculoꝝ suꝑbia vite. Cont̄ p̄mū .2. Cor
.3. Caro et sanguis regnū dei possidere nō pos-
sunt. Et hoc q̄ntū ad tactū qm̄ q̄ t'ia agūt
regnū dei nō ꝯsequntur. Gal' .4. Cont̄ 2m ad
gustū. Ro .14. Nō est regnū dei esca et
pot'. Cont̄ ꝯcupiaz oculoꝝ q̄ ē avaricia
B3 Mt .4. Bti paupes spū qm̄ &c. Tercio ius-
ticia regni requirit ut ea q̄ regni sūt
operem̄ et hec sūt virtutes q̄ st' statū ipius
que fortit' opari oportet toto conatu
Mt .11. Regnū celoꝝ vim patit' et viole-
ti rapiūt illud. Ultima iusticia regni ē si
q̄s i sup'dictis deliquerit q̄tus peniteat Mt
.3. Penitenciā agite appropinquabit n. regnū celoꝝ
De tcio dicit Et h' oīa adiciet' vobis
Ubi p'mitt' subsidiū temporaliū s. victus et ve-
stitus q̄ sūt mat'ia q̄rendi regnū dei. Ad
icio minoris boni ē. Sed eius boni q'd non
principale q'rit'. Sed boni quo utendū ē
nō ꝓpter se s; magis in sustētacionē nr̄e
fragilitatis. Talia vero sūt h' temporalia et io
nō incerto divino ꝓmisso adiciendur. Et
nō ē dubiū q' ista adiciunt' q'rentibus sū-
mū bonū q. i vita p'nti rex nr̄ nō ꝑ-
mittit suū talibus stipendiis militare. Que
si deus tribuit ꝑvulis multo magis ius-
tis. Ps Iacta cogitatū tuū in dn̄o. Pro-
det avibus celi suꝑbis avaris et rapacibus
Providet floribus mundi et vanis et ama-
toribus mundi multo magis q'rentibus regnū
dei et ipius iusticiā. Amen

A Querite p'mū regnū dei et ius. eius et hec
oīa ad. vob. Mt .6. Scdm q'd dicit
phs p'o ethi. aliquis ē finis bonoꝝ i quē
cetī reducunt' quē opz maxie atendere
et q're cū i eo feliciatis hois ꝯsistat
Et q2 ꝯgnicō et ꝯsicō istius finis multū
faciūt ad direcōnē humane vite ut dicit

phs ibidē. Hic ē q' sagittatores ut i p'nti
eius intendens totā vitā nr̄am bn̄ ordiare
et ad finē debitū dirige' docet nos an
oīa regnū dei q're q'd h't racōnē finis
ultimi. Scdo intēto oīa alia sc; temporalia
q̄ ad finē hūc ordinan' optime disponunt'
Et h' innuūt v'ba ꝓposita cū dr̄. Querite
p'mū &c. In q'bus quidē v'bis duo ꝓponūt'
p'mū ē ultimi finis p'maria intencio
cū p'mitt' p'mū que. r. dei et ius. eius
2m ē eoꝝ q̄ sūt ad finē accessoria adi-
cio cū addit' et h' oīa adic' vo. Circa 1
p'mū ē sciend' q' ē tripl'x regnū dei p'mū ē cra
nos 2m intra nos 3m sup' nos. Primū s;
regnū militātis ecclie 2m ē regnū grē i
quo deus in scis habitat ꝑ grāz dona
3m ē regnū glīe in q̄ videlz deus regnat
cū scis i glīa. Et q'libz istoꝝ ē p'mū
q'rendū. De p'mo regno dr̄ Mt .13. Mit-
tet filius hois angelos suos et colliget de
regno eius oīa scandala. Q'd v'bū ut dicit
scs greg. neq'q' de regno celesti glīe in-
telligi pt. Neq; n. i illo regno btitudis
inveniri pot'ūt scandala que colligant'
s; ibi regnū celoꝝ p'ntis temporis ecclia
dr̄. Circa q'd duo ꝯsideranda occurrūt p'm 1 B
s; quali' in hoc regno scandalū sine
erroꝝ repiat'. Scdm i quo ꝯsistencia 2
huius regni ꝓprie attendit'. Quātū ad p'm
ē sciend' q' in regno ecclie sūt varia gnā
hominū. Un̄ Mt .13. de h' regno dr̄ q' simile
est sagene misse i mare et ex oī gn̄e
piscium ꝯgreganti. Habz eciā ecclia s'm Au-
gustinum bonos et malos firmos et infir-
mos n. sū infirmis pt ee n. sū firmis
Q'd signatū ē i navicula petri q̄ non
solū ꝯtinebat pet'm s; plexꝝ q; et alios
Ig' ex ea p'te qua ecclia habz infir-
mos scandaliū repiri pt in ea. et p't
errare et q̄ntū ad malos et p'ctores

de facto errat quia omnis malus est ignorans
et errans. Quantum vero ad partem bonorum et
firmorum vel perfectorum ecclesia errare non potest
nec in ea scandalum reperitur. Cuius ratio est quia
regitur ab ipso deo. Ysa. 49. Miserator eorum
reget eos et ad fontes aquarum potabit
eos. Et ideo eis deesse nichil potest. Ps.
Dominus regit me et nichil michi deerit etc. Et ideo
ecclesia regnum dei in proposito nuncupatur.
Quod non sit intelligendum quod quilibet per-
fectorum in ecclesia non possit peccare, sed quod ipsa
ecclesia errare non potest quin utique saltem in
aliquibus fidelibus permaneat illibata propter
quod virgo dicitur non habens maculam neque
rugam sicut tempore passionis Christi in sola vir-
gine. Glosa dicit integritas ecclesie remansit
C ij sisse. Quantum ad secundum scilicet quod consistentia
huius ecclesie illibate attenditur proprie
in duobus scilicet in fide et caritatis perfecta u-
nione et in vite Christi perfecta imitatione. Di-
i co primo quod consistentia huius regni aurea
scilicet ecclesie illibate attenditur in fidei et ca-
ritatis perfecta unione. Unde ecclesia dicitur unitas
fidelium fide et caritate unita ut colligi
potest ex canone decretorum 93 d. Legimus. Pro-
pter quod ipse rex istius regni orabat pro fi-
delibus suis et ipsa ecclesia sicut ait Jo. 17.
Non pro hiis rogo tantum sed et pro eis qui credi-
turi sunt per verbum eorum in me ut omnes u-
num sint sicut tu pater in me et ego in te quod
pro fidelibus intelligendum est de unione fidei
et caritatis in gratia pro comprehensoribus vero divinis
intelligitur de unitate conformitatis in natura sicut
exponit Crisostomus omelia 3. Sicut est in-
telligitur illud quod alibi veritas dicit. Esto-
te perfecti perfectione scilicet gratie sicut et pater
vester celestis perfectus est scilicet perfectione nature. Et quod
ecclesia in hac unitate fidei et caritatis consis-
tat regnum ecclesie ostendit apostolus ephe. 4.
Ubi hanc unitatem ipse vocat unitatem spiritus

dicens. Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo
pacis. Unum corpus et unus spiritus sicut vocati
estis in una spe vocationis vestre. Unus dominus
una fides unum baptisma. Ubi apostolus
per has unitates tangit quod ad istam unitatem fi-
dei et perfecte caritatis requiritur. Ex quo sig-
nanter infertur correlarium quod ecclesia ista
quam indubitanter credimus esse sanctam et quod
non potest errare, ideo dicitur una ex eo quod sit
in uno aliquo loco conclusa sicut quidam au-
tumant putantes ecclesiam esse collegium
pape et cardinalium in Roma vel Avinione. Non
enim dicit apostolus una Roma vel unus aliquis
locus sed ait unus spiritus una fides etc. Unde
Ieronimus in tractatu de simbolo apostolorum
dicimus ergo. Credo sanctam ecclesiam id est eam
esse sanctam et catholicam id est universalem et non
aliqua parte mundi sicut sunt hereticorum conven-
ticula conclusa sed ubique dilatata. Sicut in
figura dicitur patriarche Iacob promissum est dila-
taberis ad orientem et occidentem et ad me-
ridiem et ad aquilonem. Secundo attenditur in vite 2
Christi perfecta imitatione. Fides enim sine caritate in-
formis est. Et fides sine operibus mortua est
ut dicit Jacobus. Et sic unio fidei et ca-
ritatis in qua consistit ecclesia nulla est sine
operibus. Quare frustra quis contendit se esse
christianum et de regno Christi nisi et opere seq-
uitur vestigia vite Christi alias enim non potest
vocari christianus nisi equivoce. Unde Augustinus in
libro de vita christiana. Nemo ergo se arbitretur quod
aliquis nomen sortitur sutor ut dicitur nisi
ut calciamenta conficiat. Vocatur quis faber
ex artifex artis pericia facit. Et ex
hiis exemplis agnoscimus nullum sine
actu nomen sed omne nomen ex actu. Christiani
ergo nomen ille frustra sortitur qui Christum mi-
nime imitatur. Quid enim tibi prodest vocari
quod non es et nomen usurpare alienum
sed si christianum te esse delectat que christiani sunt

sit gere vel merito tu non xpianum assume
Tu ergo quo xpianus diceris a quo nomen est
xpiani actus xpianus iusticie bonitatis in-
tegritatis paciencie castitatis prudencie pietatis
humilitatis et innocencie est nomen. Et tu istud nomen
quo defendis et vendicas cui de tam pluri-
bus rebus non parum substituunt. Et inter xpia-
nus ergo ille est qui viam xpi sequitur quia xpum in
omnibus imitatur. Scriptum est qui dicit se in xpo
manere sicut ille ambulavit et ipse debet am-
bulare. Et inter xpianus est qui die noctuque
deo deservit qui indesinenter eius precepta me-
ditatur et cogitat quia pauper mundo efficitur
ut deo locuples fiat qui inter homines habetur
inglorius ut coram deo et angelis gloriosus appa-
reat qui in corde suo nil simulatum videtur
habere nec fictum cuius simplex et immaculata
est anima cuius consciencia fidelis et pura est cuius
totum in deo mens cuius omnis spes in xpo est qui ce-
lestia pocius quam terrena desiderat qui humana
spernit ut possit habere divina. Hec omnia Au-
gustinus. Unde ipse xpus beatum Matheum et alios
discipulos ad hoc regnum vocavit dicens se-
quere me. Unde petrus in persona omnium apostolorum
se de hoc regno fore gavisus dixit. Mathei 19. Ec-
ce nos reliquimus omnia et sequuti sumus te.
Innuens in hoc seculo consistere perfectionem huius
ecclesie militantis. Et postea quod subdit quid erit de
premio. Quid ergo erit nobis premii. Respondit
Vos qui sequuti estis me sedebitis super sedes
xii etc. quasi dicat de hac ecclesia militante trans-
feremini ad ecclesiam triumphantem ubi mecum
iudicabitis et mecum congregabitis. Istud vero
regnum dei querere debemus cum omni tripliciter.
1 Uno modo ad literam mane cum surgimus per
ecclesiam visitando. Ysa 26. Anima mea de-
siderabit te in nocte et spiritu meo in precor-
2 diis. 2o precepta et statuta ecclesie iugiter
observando. Proverbiorum 6. Ne dimittas legem
matris tue liga eam in corde tuo iugiter

Tercio exemplar vite xpi in omni accione tua in- 3
spiciendo. Exodi 24. Inspice et fac secundum
exemplar quod tibi in monte monstratum est. Sermo
Querite primum regnum dei. Secundum regnum dei
quod est inter nos quod est regnum gracie de
quo dicitur Luce 17. Regnum dei intra nos est. Cir-
ca quod tria sunt consideranda. Primo quis sit thro-
nus dei in regno anime. 2o quid deus agat in hoc
regno. 3o quomodo se habebit anima ad tale
regnum. Sumendum circa primum dicere possumus 1
quod thronus dei in anima est locus supremus et inti-
mus ac nobilissimus mentis de quo super habi-
tum est in sermone. Medius ac verus stetit et
melius in sermone. Exultavit gigas, medius de
hoc throno potest intelligi 3 Regum 10. Fecit
etiam rex salomon thronum de ebore grandem
et vestivit eum auro fulvo nimis qui habe-
bat sex gradus quibus ascendebatur hinc in-
de et summitas throni rotunda erat in
parte posteriori per appodiacione. Et due ma-
nus hinc inde tenentes sedile vel appodia-
torium. Et duo leones stabant iuxta manus
singulas adiumantes sustentare sedile et
xii leunculi stantes super sex gradus. Thro-
nus iste significat istud supremum mentis in quo ver-
bum eternum ad modum regis velut in reg-
no sede dignatur. Iste thronus bene de e-
bore dicitur esse propter mundicie nitorem et cas-
titatis candorem qui in tali anima requiritur. Unde
ut dicit glossa. Elephas cuius hec ossa sunt
inter quadrupedia sensu multum viget et tem-
peranter vivere fertur sive et coniuge sua
non utitur. Ebur est frigidum et et can-
didum quod totum aptatur pudicicie et castitati. Un-
de tali anima dicitur Cant 4. Venter tuus ebur-
neus. Hunc thronum vestivit auro propter dic-
tum glossa. Splendorem glorie sue in tali anima cla-
rescere fecit. Rotunditas throni in
parte posteriori significat quietem ubi etiam quod
in tali anima quiescere desiderat. Sumendo

pus̄ ꝫ Desine mee ee cu͂ fine h̄om̄
Manus tenētes sedile sc̄m glosam sig̃
solacia diui͂ adiutorij q̄ tale aiam
sustētāt ut possit ī ea q̄escere ꝟbū e
ternū. alias n. quo spūs creatus poss̄
sustinere ī se ꝟbū eternū [illegible] altis
simū roborare. Sc̄d̄o est sig̃ p̄ leōes
duos apud manus singulos leo n. ē
fortissimus bestiarum. alias n. [illegible]
nō possz capere n̄c sustiner ꝟbū ni s
n̄ manu fortitudīs dei roboraret.
Ex̄ ī maria cu͂ q̄reret quō fiat istud
ē. Respondit angls sp̄us sc̄s superueniet in
te ꝛ uir. al. obū. t. Et bn̄ thronus
iste de grādis qr magnū regē q̄ n̄ ce
li capere nō pūt ī se sustenuit. Leones
ēt sup quib; gradū pro sustācō as
cēdētis ē donū fortitudīs ī xii͂ aff
tib; sp̄s sc̄i. Sn̄ aut̄ adiutorio nemo
pt ascēdere istos gradus. Habebat n.
iste thronus sex gradus sic̄ inde ita
q̄ ex utraq; pte sex gradib; ascēde
bat. ꝛ sic erāt duodecī gradus. [illegible]
inde duodecī leūcli p̄ quos designat̄
p̄fectō talis aīe que [illegible] ē ascēdē
ad istū thronū [illegible] [illegible] L
ꝯ p̄fecōnū sex [illegible] [illegible]
te que req̄runt [illegible] [illegible]
pte ꝯgnicōis [illegible] [illegible] Ex p̄te
vite ī volūtate ascēdere ad [illegible]
1 nū regnū. sex gradus p̄fectōis Primus
ē rerū tpaliū obliuio. Nō ē n. suffi
[illegible] tali aīe tpalia relinquere [illegible]
[illegible] obliuisci. Vn̄ dicat cu͂ aplo
[illegible] retro sut obliuiscēs
[illegible] sū extendēs meipsum
[illegible] ea q̄ retro sut tpal
[illegible] per bona celestia ꝛ
2 [illegible] ws obliuiscēs q̄ [illegible]
[illegible] ī. Secundus gradus ē

ad [illegible] [illegible] [illegible] ap[illegible]
Nō n. sufficiat aīe [illegible] [illegible]
disse obliuisctēdo bona tpalia [illegible]
dat ad studiū tēdēndo ad bona eterna.
Vn̄ aplus ubi ēm cu͂ dixisset q̄ retro sut
obliuiscēs addidit ad ea q̄ priora sut ex
tēdēs meipsum. In ho͂ gradu scd̄m Aug. in
lī de vera religiōe aīa nō aucto n̄ hu
mane tēne̾ sinu sꝫ ad summā ꝛ icō
mutabilē legē passionibz ꝯtis mitit.
Vn̄ apz ascēdēte ad lemaliū se tene
Tercius gradus ē ordiā deo subiectō In 3
ho͂ n. attēdit istud regnū dei ī [illegible]
[illegible] vz totus hō ꝯmodē sit subiectus deo
ꝛ vis inferior vi supiori ꝛ corpus spu
subiciat̄ īperio rōnis. Tūc ēnī ordo na
ture [illegible] tali aīe. Vn̄ tale aiam
nulla [illegible] allicere ꝯ cogere potest ad p̄
cādū. In psona talis aīe dicit aplus
Ro 8. Certus sū qz neq; mors neq;
vita n̄ neq; creatura alia poterit nos
separare a caritate q̄ ē in xp̄o ih̄u. Quartus 2
gradus ē totius sp̄us ꝯsolacōis [illegible]
fixio. In ho͂ gradu [illegible] [illegible]
deo ē tali aīe penale [illegible] [illegible]
nō solū nō libebit [illegible] [illegible]
[illegible] penale erit [illegible] [illegible]
[illegible] p̄uenit. Aug. ī [illegible] [illegible]
Mich̄i displicebat q̄cq; agebatur ī [illegible]
ꝯ [illegible] [illegible] valde p̄ dulcedīe tua
[illegible] imo cu͂ n. ascēdētes ad hūc gradū
totā ꝯsolacōēm ponit ī deo certū ē
q̄ oīs ꝯsolacō caduca [illegible] a deo
est tali aīe penalis. Vn̄ Aug. ī x
ꝯfessiōe oīs copia q̄ deus meus nō est
egestas mi est. Talis ergo aīa ī hoc
gradu de nulla re trāsitoria affligit̄
neq; de morte carnis neq; q̄bzcūq;
adversitatib; de q̄bz hoīes sclī turba
ri solet. Quīta totū sp̄us talis aīe
·n·

de [illegible] resedit [illegible] mortuus et
cepit [illegible] Sedu
po ni [illegible] Et ta
facit [illegible] mente sus-
citauit quia compassiōe motus Quā cū vi-
disset dūs sic tristē et afflictā illā mo-
tus sup illā ꝯ misty ē adolescenti
mortuo sed magis plāgenti mri dixit
vbū ꝯsolatoriū Noli flere Bedi
q. d. desiste flere mortuū quē mox
viuū accipies Iubet cessare a lacri-
mis qui ꝯsolat mestos Job 29 Cor
vidue ꝯsolatus Ubi monet de pn̄ti-
bus defūctis ꝯsolatōm accipe viuentem
flentes Pagani etc et gētiles cum
sint plangēdi defūctos quia viuentem
mestitīt sed xani eā credūt spē qd de
Eccī 22 modicū plora sr mortuū
ij Sedo pōt xi opa Et accessit et tetigit
loculū Loculus diminutiue ē mortui
locus ī quo iacet Cui n viuēti magna
palacia et ample domus nō sufficiebāt
Ut mortuo alexandro dixit quidam
phūs Cui totus mūdus nō capiebat
hodie parua ꝯtinet vrna Iō aū teti-
git loculū sm̄ Cirillū vt effcus sa-
lutis tactu corpis xi deuciret Hii aū
qui ptabāt steterūt Quia ut virtute
tactus corpis xi se moue nō potant pre
vires aliqd bn̄ficiū steterūt Dein po
xpi ipiū Et ait mortuo loqba ipe
cui oīa viuūt cui nō ꝑeūt corpa nīi
sed mutāt in melius Greg in mortuis Cui
dixit Adolescētē florētē sigint tpis
flora primo pducēte lanugiem qui
paulo añ mulieb erat mathorū
oculorum aspectū ia aspirās ad tps ꝯ-
saliū virga gn̄is successiōis ramus
bacls senectutis Tibi dico Tu ipse
qui nō eras velut eras voiut

mortuos vt viuos alio q pt surge
Aug Eos qui nobcū dormiūt exci-
tare possim vt surgāt Sicqs vo ex
nob sit mortuus qm̄tūcūqz trahim
aut ipellimus nō surgit, ꝑ vo xpo
oēs dormiūt iō fac pt vt facilius
surgāt a mortuis qm̄ nos dormiētes
a sopno surgāt Tercio poni viuifi- iij
catō defūcti Et resedit quia surgens
sedit in loculo q erat mortuus Tu
diuīa n ptās ē irrefragabil sine
mora et orōnū istancia Et cepit
loqui Forte post vba ipius fuerunt
acciōes grarum Tu hec sūt iudicia
vere vitūis corpus n exaīe loq non
pt Et dedit illū mri sue quia nō
suo merito sed mris resurrexat ad-
olescēs iō nō ē delinqt sed mri tra-
di et q de ipo fuerat tristis ī ipo ꝯso-
lare Et attēdendū q nō legit q is-
ta vidua vbo rogauerit dnm̄ pro
suscitatōe filij sed ipe vidit desideriū
cordis eius qd cūctis preualet opibz Un
Greg 22 Mor Vera postulaciō nō
ē ī oris vocibus sed ī cordis cogitacōibz
Valētiores nāqz voces apud secretissimas
aures dei nō faciūt verba nra sed
desideria Et nō Moralr qm̄ admodū Mora
suscitādi istū mortuū ꝯcurrerūt ista
quatuor scz q ad mortuū dūs accessit.
loculū tetigit, portātes stare fecit
Illi qui erat suscitādus dixit Ado-
lescēs tibi dico surge Ad mortuū spūa-
lit accedit cū aliquā grām preueni-
entē ei dat grām in quā gratis da-
tā nō grām faciētē Vel desideriū spūe
salutis et voluntatis misendi paup-
bz vt sic deus eius miseat p intīa
inspiracōm vel exteriorem pdi-
cacōm Loculū vo dūs tangit cū

182

affectum animi malum gestit portitores
vero peccatorum scilicet gloria sz mundi desidia
vel adulacionum blandimenta quibus portitores
dnus facit stare Vel pnt intelligi isti
portitores fiducia diu viuendi ↄfidacio
aliene culpe impunitas peccatorum stulta
spes penitendi in futuro quam aliquis habz
ex magna dei mia Dixit ergo adoles-
cens tibi dico surge Hic dixit Mr 4
puella tibi dico surge Et hoc signat
non in regnum q unquam dixit Senex
vel anus tibi dico surge Vix n a peccatis
surgunt qui in eis senuerunt Jero. dum
e paruulus hostis interfice Prib 22
Adolescens iuxta viam suam ets cum se-
nuerit non recedit ab ea Ysa 64 pu-
er centum annorum morietur Jer 13 Si pt
ethiops mutare pellem suam etc Nota
ergo q sequela suscitacionis quantum ad susci-
tatum fuit triplex scilicet q resedit q loqui
cepit q dus illum matri sue dedit primum
pertinet ad ↄpunccionem secundum ad ↄfessionem
tercium ad reconciliacionem cum sit absolucio
et iungitur satisfactio In hoc q dr resedit
non stetit intelligitur q peccator cum penitet
licet erigatur p bonam voluntatem ad hunc
iacet p timorem nondum certus de venia
timens de casu futuro Stat n p spem
In hoc q dr cepit loqui innuitur q peccator
qui diu est in statu peccati quasi non loquitur
nisi irracionabilia pferat In hoc q dr
Dedit eum matri sue innuitur q resusci-
tatus de nouo a morte peccati matre indi-
get aliter diu non viuet Mater n co-
ueniens est dei sapientia Eccli 3 filii sa-
piencie ecclia iustorum

Nota (margin)
Nõ ta (margin)

Accepit autem omnes timor et mag-
nificabant deum dicentes Quia
propheta magnus surrexit in nobis
et qz deus visitauit plebem suam

Nota primo in q pᵒ magnificacio diuini
muneris q consistit in tribus Primo in ti- 1
more reuerenciali Vnde dicitur Accepit autem
omnes timor et iste non fuit timor de ali-
quo malo sz timor reuerencie 2ᵒ in diuine 2
laudis magnificacione Vnde addit et mag-
nificabant deum dicentes Propheta magnus
surrexit in nobis In hoc ↄpleta est prophecia
moysi de xᵒ Deut 18 Prophetam suscitabit
tibi dnus de fratribus tuis 3ᵒ in redempcionis 3
diuine recognicione Et qz deus visitauit
plebem suam Et hec est visitacio redempcio-
nis nostre de qua luc 2 Benedictus dnus deus
israel qz visitauit et fecit re p sue Et Jo 1
Verbum caro factum est et habitabit in nobis
Nondum q quadruplex est visitacio prima 1
est subuencionis in pauperes Jac 1 Religio
munda et immaculata apud deum et patrem
hec est visitare pupillos et viduas in
tribulacione eorum Mt 24 Infirmus fui
et visitastis me Talis fuit visitacio sal-
uatoris in primo aduentu 2ᵃ est mutue 2
familiaritatis inter amicos et notos Tal
est visitacio quam facit saluator homini Job 10
Visitacio tua custodiuit spiritum meum Ps
Visita nos in salutari tuo ad videndum
in bonitate electorum tuorum ad letandum in le-
ticia gentis tue 3ᵃ est correccionis sicut prelati 3
visitant subditos In ps Si iusticias
meas prophanauerint et mandata mea non
custodierint Visitabo in virga iniquitates
eorum 4ᵃ est dampnacionis de qua Ysa 27 4
In die mala visitabit dnus in gladio
suo duro et grandi

Propheta magnus surrexit in
nobis Luc 7 Beyt epla tria
volens attollere nobilitatem ai sic ait
O tu mã dedit tibi illa q si non desi-
neris par deo ↄsurges paruẽ ait
deo te pecunia non faciet deus nisi hoc

ptrarta nō faciet de9 nud9 ē fama nō
faciet nc pruta° tuj Nemo nouit deū
licet multi male de illo existiment
ipune aut turba suoꝝ nō for° vel
vires deū te facere put ut d g° aīm9
si hic magn9 ex9 bon9 q3 a° voces
hut qi deū ī corpe humano hospitem
h° sau^m Ex qbꝫ v̄bis colligim9 tria
q̄ faciunt aīm deiforme Vꝫ si magn9
[illegible] bon9 fit hoꝝ tm̄ ꝯcludit'
[illegible] p̄mus Nā aīm9 magn9 et
[illegible] bon9 Eo n· ipo q
[illegible] esse' q sit bon9
[illegible] duo magnū et
[illegible] ymagis dei ī me
[illegible] colligim9 ꝯ dūo q3 bon̄
[illegible] de affinit^te
[illegible] affinitas aīe
[illegible] ē ymago di
[illegible] dei vꝫ veritas
[illegible] ī ipo v̄bo
[illegible] actuali subsistūt Nā v°
[illegible] ẽ capax vel capax
[illegible] capacitas magꝫ iptut
[illegible] titudi[illegible] eo
[illegible] q̄ capax
[illegible] supioꝝ ac
[illegible] Lu
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] cam ac
[illegible] aīm Et adultē q
[illegible] dic aīm Bern dic'
[illegible] dic' Aug9 mete Et aci-
pīūt' oīa ad petūs ꝑ eodē vt pote
ꝑ ea parte aīe qua fm Aug9 nā
B [illegible] nichil meli9 Duo g° sst fm q
attēdit deifornitas aīe pm̄ ē ei9 mag-
tudo q ꝯsistit ī capacite etnoꝝ 2m
ē ei9 [illegible]titudo q ꝯsistit ī appetēcia

supioꝝ Et hec duo ī v̄bis pmissis de-
notat' pm̄ mm' cū de ꝑpia magn9
2m cū addi' surrexit ī nō· pm g' ī q° i
attēdit' dei formitas aīe est ei9 mag-
ni° q est capax etnoꝝ i· oīm ꝑfō-
nū sp̄ualiū dei Hec aū magni° aīe
pt ꝯsidari ī tribꝫ Primo ī eo q aīm9
ē capax oīm ꝑfcōnū sp̄ualiū ꝑpar
diuīe sīc puti sapīe sūe ꝓuidētie
gubernatiōis ꝑfectie vel dīm sup
oīa q̄ aū hoīem 2 itellcm sūt Vn̄ cū
de forcōe hoīs tractat' faciam9 inq̄
hoīem ad ymagīem et silitudīem
nr̄ā adiūctū ē vt ꝑsit pisciby maris
2 volatiby celi 2 bestiis vniuse tre
Et h° ē q° de ī ps̄ Quid ē hō Et seqt'
Minuisti eū paulominus ab aglis glā
2 honore coronasti eū 2 oīa subiecisti ei.
Scdo magtudo aīe pt ꝯsiderari in eo ij C
q itellcus ī q̄tū hōi ē silitudo toci9
entis ī se ꝯtinēs vniusitte enciū nō
hoc aū illud cū pcisione Vn̄ 2 ei9 ob-
iectū ē ens absolute nō hoc aū id tm̄
hīc ē q greci appllat hoīem micro
cosmū i· mīore mūdū Vn̄ Auicēna
ī methce c. a sic dic' pfectio aīe rōlis
ē vt fiat sclm itellcuale 2 describi' in
ea for totius quisq3 ꝑficia' in ea dis-
posicō ee vniuersitis 2 sic tūsea' in
sclm itellectiuū instar ee totius mūdi
Vn̄ eciā dr Aug9 q aīm9 ē reꝝ oīm
silitudo Et h° ē q° dr Sap i Et h° q°
ꝯtinet oīa sciam ht̄ vocis Tercio pt ꝯ- iij
sidari ī eo q aīm9 nō agusta' loco
nc coarta' tpe q itu pua° negocia'
cīa ve q est vlt° mare ac si prius eet
oclis Et ita v̄sa' cīa pteita 2 futura sic
cīa pnciā Et declarat Aug9 10 lib°
ꝯfessi c· x Vbi magtudīem ꝯsidans
dic' Mag° vis ē memorie magnīmis

Deus meus penetrale amplum et infinitum
quis ad fundum eius pervenit et vis est animi
mei atque ad meam naturam pertinet nec ego
ipse capio totum quod sum. Ergo animus ad
habendum seipsum angustus est. Numquid extra ipsum
et non in ipso in[illegible] in super hoc aboritur.
Admiratio stupor apprehendit me et e-
unt homines admirari alta montium et
ingentes fluctus maris et latissimos lap-
sos fluminum et giros siderum et relinquunt
seipsos nec mirantur. Et cum dicerem haec omnia
non ea videbam nec tamen dicerem nisi ea intus
in memoria mea viderem. Et subdens concludit
eodem libro de omnibus quae sensibus corporalibus cog-
noscuntur. Et post haec infra 18 capitulo dicens sic
Magna ista vis est memoriae nescio quid hor-
rendum deus meus profunda et infinita multiplicitas
et hoc animus meus est et hoc ego ipse sum. Hugo.
Unde ecclesiasticus Isidorus libro primo de summo bono dicit sic
O homo qui miraris siderum altitudinem et
profunditatem maris animi tui abissum intra
et mirare si potes. Hac igitur magnitudi-
ne animi secundum triplicem eius considerationem
admirans propheta exclamat Baruch 3.
O israel quam magna est domus dei id est animus
in quo hospitatur deus ut dicit Bernardus. In-
gens locus possessionis eius. Unde Macrobius. Nichil
est magnum praeter animum cui magno nihil est
magnum. Sed quaeret aliquis unde animo tanta
magnitudo et capacitas prae aliis creaturis. Ideo
potest dici quod creatura rationalis seu intellectualis
in hoc habet praerogativam prae aliis creaturis
quod ipsa sit quia ille producte sunt ad similitu-
dinem eius quod in deo est et habet ydeas
et proprias in deo ad quas facte dicuntur secundum
rationes determinatas ad species distinctas
ab invicem. Sed natura rationalis vel in-
tellectualis ut sic potius habet seipsam deum
similitudinem quam aliquid quod in deo sit ydea.
Et cuius ratio est quia intellectualis ut sic est quasi

omnia fieri non hoc aut hoc determinatum ad
speciem. Unde secundum prophetam. Ideo quidam dicunt est omnia. Unde
Genesis 1 dicitur. Creavit deus hominem ad ymaginem
et similitudinem suam. Una enim non aliquid
sunt ut aliquis in ipso [illegible] specifica sicut species. Ideo
dico quod homo ydea in deo [illegible] habeat ut
ceterae creaturae [illegible] ipsa in
quantum intellectualis [illegible]
quia ut sic quodammodo complectitur omnes ydeas ad
similitudinem [illegible]. Ideo quod [illegible]
Et [illegible] illa [illegible]
atum forma [illegible]
[illegible] possessio [illegible]
sive capacitas [illegible]
animus dei [illegible]
Hoc autem [illegible] triplex [illegible]
plicem considerationem [illegible]
[illegible]
[illegible]
animus ex sua [illegible]
est capax [illegible]
est omnibus creaturis [illegible]
[illegible] consideratione [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
plenius sua [illegible]
eo apostolus erubescunt [illegible]
re. Et talis generositas [illegible] potest dici
magnus dicente eodem [illegible]
magnum [illegible] est in rebus humanis nisi
animus magna despiciens. Sed magni- 2
tudo animi perficitur per maiorem dilectionem
omnium creaturarum in deum. Cum ergo animus per

[illegible] quaerat oia qr q̄al m sic oia
[illegible] ē i sedi ꝯsideracōe debz oia
ad sui edificacōem applicare Attendēd
n. de creatā q̄ nobili9 sit in ea l3
n. qlibz creatura hēat aliq̄ defectus p
p quos sordes appellant sm Aug' hic
tn̄ tn̄ quelibz aliq̄ pfcōis et nobi-
litatis z hᵗ oia q̄ nobilitatis sūt debz aīus
ab eis abstrahē et in sui vtilitē ꝯtor-
quere Cū et ipe cū oia sint creata q̄d in-
ducēdo p singlas creaturas incipiēdo a mi-
nimis z vilissis Vn Salon docet nos ad-
discē sapiam a formica pūb 6 Vade
ad formicam o piger z disce sapiam. Pa-
rat i estate cibū s' z ꝯgregat i messe
qd ꝯmedat Et sic etc fac debz hō Vn
dicit apls Gal 6 Dū tps hēm9 ope-
mur qr tpe n. suo metem9 nō deficientes
ff Ite exm i alaudis z ceteris auib9 q̄ sū-
mo diluculo cātāt laudātes creatorem
sūm sic debz face hō Eod m i qlibet
creatura repies aliquā pprietatē bonā ex
q̄ hō pt trahē exm sue edificatōis q̄-
libz n. creatā qi loqt hōi sua nāli o-
pacōne q. d. Exm dedi vob hō m lo-
quunt de q̄ dr Aug' x ꝯfess Cū interro-
gat [illegible] interroga-
ui [illegible]
dis qre sup nos [illegible] so-
le luna et stellas & exclamaverūt vo-
ce magna Ipē fecit nos Et subdit
Interrogacō mea intēcō mea respōsio e-
ou spēs eor. Sic ibi qlibz creatā ꝯ-
tendo sūm ipsam docuit eū qre se
se sit oūdendo sua ipfccōem manduc
dun ad sua pfcōem Vn ppha i ps
oēs creaturas inuitat z excitat ad
laudādū deū d. Laudate dnm de cel-
is Et sic pui i camino dicētes Bndi-
cite oia opa dni dno etc Tercio magni-

ai pficit pīngē meditacōne diuinoꝝ
Cū n. aīus p memoriā vt dictū ē i tria
ꝯsiderare possit hēre pñciā dei z oim re-
cū p eaꝝ spēs q̄ tn̄ mētē distrahūt
multo amplius z pfectius conari debz ad
habendā pñciā dei q̄ sola aīm replē-
pt dicēte Ber' i meditacōibz Aīa eī
sit capax dei ceteris oibz occupari q̄de
pt repleri oino nō pt capacē n. deo
q̄cq̄ deo min9 ē nō implebit Vn Au-
g9 x ꝯfess Cū p oēs creatās deū inues-
tigasset et eū tandē i aīo suo rpisset ait
c 28 Sero te amaui pulcritudo m. z ecce
intus eras z ego foris Et subdit Cū inhe-
sero tibi ex oi me nusq̄ erit m dolor
z labor z viua erit vita mea tota plē-
te nūc at qm quē tu iples sublenas
eū qm tui plen9 nō sū oneri m sum
Et sic patz qualiter magnitudo seu capaci-
tas ai pficit Ex q̄ pfcōe aīus deifor-
mis efficit at p hoc rōe ppha magn9
nūcupat Et iste aīus magn9 est illd
cenaculū magnū stratū Luc' 22 in quo
ꝯuiuari dignat de9 De quo dicit Bern
sr Cant' ser' 28 In latitudine cordis tui
i. i magnitudine ai tui deo exhibē ce-
naculm grāde stratū Bta siq̄dē aīa
i qua de9 tale reqem inuenit Magn9
siquidē ei celi reqem nō potuit Et sb-
dit O q̄nta illi aīe latitudo q̄nta pro-
gatiua meritoꝝ q̄ diuinam i se pñciam
z digna inuenia sustipe z sufficiens sit
capē De tali g' aīa quēcient de vbū
ppositū ppha magn9 Viso de ai mag-
nitudine q' ppha magn9 ꝯstat videdō
de ei9 rectitudine qr surrexit i nob Surge Nō q̄ r / Ber
n. ē sursū se erigē et rectū stare Rec-
tū at ē cui9 mediū nō distrepat ab
extinis Quia g' aīus a pricipio
suo de sursū ē z in idē sicut i fine

intendit [illegible] ... audi ... [illegible]
... sursum erect ... [illegible]
pena de tali ac ... [illegible]
... geminae sagittis ... [illegible]
... vide pro gemens ... [illegible]
... nobis sit recte ascendere ut ... [illegible]
... [illegible] ... pervenire. Amen. Dominica [illegible]
... intraret Ihesus in ... XVII

A domum cuiusdam principis pharisaeorum sabbato manducare panem. Et ipsi observabant eum. Et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum. Et respondens Ihesus dixit ad legis peritos et pharisaeos: Si licet sabbato curare? At illi tacuerunt. Ipse vero apprehensum sanavit eum ac dimisit. Virtuosorum hominum est panem alienum non absque gratia recompensatione manducare. Hoc fecit salvator noster qui ubicumque invitabatur panem otiose non comedit. Verbi gratia: In nuptiis in Chana Galilaeae aquam in vinum convertit. In domo Simonis Mariam Magdalenam salvam fecit et hospitem instruxit. In domo Zachaei hospitem convertit et domui salutem statim pronuntiavit. In domo Mathei hospitem in apostolum recepit et convivales ad paenitentiam invitavit etc. Sic etiam in domo principis pharisaeorum invitatus panem suum triplici recompensavit. Nam hydropicum sanavit, observatores suos ad mentem [illegible] reduxit et invitatis salutarem doctrinam praebuit. Et de hoc est prius evangelium quod dividitur in tres partes. In quarum prima ostenditur salvatoris potentia in [illegible] curatione. In secunda manifestatur eius sapientia in observatorum confutatione, ibi: Et respondens ad illos. In tertia declaratur eius bonitas in invitatorum benigna instructione, ibi: Dicebat autem ad invitatos. Circa primam partem quatuor facit. Primo ponitur locus in quo factum est miraculum [illegible]

[illegible] ... audit ... ipse ... [illegible] ... volucres caeli nidos, filius autem hominis non habet ubi caput suum reclinet. Unde ... tenera eius infantia reclinata fuit in praesepio. Ingressus est in ipsum alienum hospitium principis, quod licet ut dicit Cyrillus malitiam pharisaeorum agnosceret, invitatus tamen ad convivium ingressus est, ut verbo et miraculo prodesset praesentibus et [illegible] daret ei qui invitaverat. Sabbato quidem erant apud Iudaeos celebres dies sicut dominicae apud christianos. Manducare panem. In quo veritas [illegible] ostenditur ... intelligitur ... ut ostendatur convivium fuisse necessitatis [illegible] ... [illegible] ... in pauperes ... [illegible] ... ex parte ... [illegible] ... est pauperum prandium bonum ... Tobiae in die festo misit filium vocare pauperes timentes Deum. Luc. ... [illegible] quae dupliciter ... hospitalitatis ... eos qui abhorrent si pauperes illorum domum ingrediuntur. Ysa. ... egenos et vagos induc in domum tuam. Job. 31: Si comedi buccellam meam solus. Secundo ponitur pharisaeorum malignitas. Et ipsi observabant eum, id est insidiabantur ei.

quod ait Ihesus videns ihc non ad voces quia
nil dicebat sed ad corda quibus ruminabat
dixit ad illos insidiatores quod est solucionem
sabbati impingebat Luce 14 vnum omnes inuol-
uit quia omnes laborat vicio auaricie vt
dicit glosa Nam cupiditas eos mouebat
animalia de puteo extrahendo die sabbati
Christi autem caritas ad sanandum homines 2 Cor
5 Caritas dei vrget nos Bos et asi-
nus cadit in puteum Per bouem sapientem per
asinum stultum intellige quos vult deus ele-
uat de puteo concupiscentie Et quod ita pos-
sit intelligi patet per dictam glosam in mora-
libus Et secundum glosam Deut. 22 Super id non
non arabis in boue et asino id est sapien-
tem stulto in predicatione non sociabis
Ergo per bouem possimus intelligere sapi-
entem per asinum vero stultum per puteum
autem voraginem carnalis concupiscentie Prov.
23 Fouea profunda meretrix Hec est fouea
que includit sapientes et fatuos id est
sagena que includit omnia genera piscium
Eccl. 7 Inueni amariorem morte
mulierem que laqueus venatorum est et sagena
cor eius Quomodocumque ergo die in tale puteum
non cadat isti sunt continuo eleuandi
Exod. 23 Si occurreris asino vel boui
inimici tui erranti reduc ad eum sed ad
inimicum tuum Multo forcius si occurreris
boui et asino amici tui Et hoc est quod sub-
ditur Et non continuo extrahit eum die sabbati
ij quasi dicat vere Beda ostendit quia conuincit e-
os veritas Et non poterant ad hec
respondere illi quia victi Beda Competenter ex-
emplo soluit Christus questionem vt ostendat eos
violare sabbatum in opere cupiditatis ideo
non poterant respondere quia videbant se ipsos

Dicebat autem Ewangelium culpabiles
ad inuitatos parabolam inten-
dens quomodo primos accubitus eligerent

rent dicens ad illos Cum inuitatus fueris ad
nupcias non discumbas in primo loco
ne forte honoracior te sit inuitatus
ab eo Et veniens is qui te et illum in-
uitauit dicat tibi Da huic locum et tunc
incipias cum rubore nouissimum locum
tenere Sed cum vocatus fueris vade et
recumbe in nouissimo loco vt cum ve-
nerit qui te inuitauit dicat tibi Ami-
ce ascende superius Tunc erit tibi gloria
coram simul discumbentibus Quia omnis qui
se exaltat humiliabitur et qui se humi-
liat exaltabitur Tercia pars in qua de-
claratur eius bonitas in inuitatorum benig-
na instructione Magna bonitas reluce-
bat in hoc quod ipse tam benigne obserua-
tores suos instruxit eos exhortando
ad humilitatis virtutem Vbi conuiuior facit 1
quod permittit intentum Dicebat autem ad
inuitatos prius loquutus fuerat legis-
peritis et phariseis et secundum glosam postquam
illos conuicerat de auaricia et mala
custodia sabbati incepit docere de ewangelica
gracia illos qui erant ydonei inuitatis
eos ad humilitatem contra tumorem quem
habebant in lege pharisei Parabo-
lam aliud significantem mistice vt dicit glosa
Non id est intendebat principaliter docere
quod hic dicit ad literam sed mistice aliud
intendit Intendens illos instruere quomodo
primos accubitus id est primas sedes ho-
norabiles eligerent Hic id est pharisei
amantes reprehenduntur Mt 23 Beda 2
ostendit quod sit honoris impeditiuum quia su-
perbia et ambicio Cum inuitatus fueris ad
nupcias Nupcie sunt coniunctio verbi
in presenti ecclesia factum ex eo quod Christus
est vnitus naturam humanam Ad istas
nupcias inuitati sunt omnes christiani
Aliorum quidam ceteros dignitate

precellunt. Alii merito virtutum et excellit
unus una virtute et excellitur alia. Alii
vero excellunt sapientia intelligentie. Sunt et
alie nuptie celestis patrie de quibus Apocalypsis
19 Venerunt nuptie agni. Non discumbas
in primo loco. Quare autem primus locus non
sit appetendus probat ex tribus. Primo ex
comparatione dignioris. Ne forte honoratior
te sit invitatus. Honoratior est qui dig-
nior est et maiori talis vero est virtuosior.
Et ideo quilibet quantumcumque dignitate polle-
at habeat incitativum fugiendi honorem
si attendat quod in congregatione esse potest ali-
quis honoratior. Non enim dignitati debe-
tur excellentia honoris sed quia ipsa attesta-
ij tur virtutis excellentiam. Secundo hoc idem probat
quia locus sublimis indigno non est stabi-
lis sed inde eicitur. Et veniens is qui te et
illum invitavit dicat tibi Da huic locum. Unde
sepe evenit quod qui se putabat dignum ho-
nore eicitur a sua cogitatione et alii
traditur. Similiter qui se putabat tenere
primum locum eicitur quia ostenditur alter esse
in loco illo. Sicut legitur in vitas patrum
de uno mercatore atque duabus mulieribus
prelatis eiusdem heremite. Similiter in vita
eterna qui se putat ibi magnum inve-
niet ibi aliquem se maiorem. Sicut
legitur de heremita cui ostensum fuit quod pro-
iij ximum beati basilii haberetur esset. Tertio
hoc idem probat ex confusione que sequitur.
Et tunc incipias cum rubore novissimum
locum tenere. Hoc legitur de lucifero di-
cente Ysa 14 Super astra celi exal-
tabo solium meum qui cum confusione et ig-
nominia sit ad infernum detrusus. Non
quod inter invitatos ad convivium multi
confusionem patiuntur ex diversis causis
Aliqui propter defectum puritatis conscientie
Aliqui propter humilitatis. Ad duo prima
defectum

possumus referre quod legitur Matthei 24 de vir-
ginibus vigilibus que acceptis lampadibus non sump-
serunt oleum secum. Per oleum quod lucet et
suave est intelligitur puritas conscientie que habet
quandam suavitatem. Et quia oleum supernatat aliis
liquoribus per oleum designatur pietas que
eminet inter aliarum virtutum. Istis qui secretam
humanam laudem non habentes puritatem
conscientie clausa erit ianua sponsi et eis
pulsantibus dicetur Amen amen dico vobis
nescio vos. Similis confusio fiet hiis qui
misericordes non fuerunt non enim misericordiam
consequentur. Ad hanc confusionem potest referri
quod Matthei 24 Discedite a me maledicti
in ignem eternum. Esurivi et non dedistis
mihi manducare. Ad secundum pertinet quod Matthei 22 Amice
quomodo huc intrasti non habens vestem nup-
tialem. Et subditur ligatis manibus et pedi-
bus eicite eum in tenebras exteriores. Vestis
nuptialis caritas est ad quam pertinet quod hic
dicitur Tunc incipies cum rubore novissimum locum te-
nere. Tertio ostendit quid sit obsuadendum ei qui
vult acquirere honorem quia debet humiliare
se sentire. Sed cum invitatus fueris vade
et recumbe in novissimo loco reputans te
in omnibus in imo merito si forte excel-
lentior dignitate et nobilitate originis.
Eccli 3 Quanto maior es humilia te in omnibus.
Et tria adducit propter que novissimus lo-
cus est eligendus. Primum quia ex hoc habetur 1
gratia amicicie. Ut cum venerit qui te invita-
vit dicat tibi Amice. Vere amici quia
familiares in domo se humiliant et si velit
honorem debet nequaquam sibi honorem alii
quam est de domo sua. Luc 2 est consequens 2
loci dignitatis. Ascende superius quia te hu-
miliasti quia est ante Proverbiorum 26 Me-
lius est ut dicatur ascende superius quam ut
humilieris coram principe. 3m est ho- 3
noris gloria que sequitur dignitatem. Tunc

tra(n)sitis per viam attendite et videte si est
dolor similis sicut dolor meus. Navicula est
penitentia et bene dicitur navicula diminutive quia breuis
sit vel quia etiam sapientie 14. Exiguo
ligno credunt homines animas suas. Hac
navicula transfretandum est mare huius seculi
ut in civitatem celestem [illegible] eius. Transfreta-
uit idest transiuit mare [illegible] galilee quod exstat
in terra genazareth et in partibus maritimis
itum ascendit mare ut rediret in galile-
am. Et hoc attestatur humilitatis sue et potentie
ostensionem ut dicit Crisostomus. Navigio transiuit
qui poterat pede transire. Non enim voluit
potentiam ostendere in mirabilibus ne iactantie com-
mitteret ministerio. At quoniam homines huius
mundi si unam habent potentiam semper volunt
ea uti magis quam veritatis iustitie. Et venit
in civitatem suam. Venerunt ad terram que fuit
civitas ad quam dominus venit que dicitur civitas sua
sicut dicitur quia nazareth quia nazarenus vocatus est
secundum marcus dicit hic capharnaum. Mat. [et]
2o. Quoniam dominus de galilea erat et quibus ci-
vitas galilee dicitur sua civitas sicut hic ca-
pharnaum que erat metropolis galilee
Nazareth autem ubi christus fuit nutritus et
conceptus erat quoddam opidum vel vicus illius.
Et dicitur civitas christi propria sicut parisius dicitur civitas
alicuius nati in aliquo opido iuxta parisius
Vel spiritualiter capharnaum dicitur civitas domini non
propter nativitatem sed propter miraculorum illustra-
tionem quia multis miraculis eam illustra-
bat. Unde secundum Crisostomum alia civitas sus-
cepit christum nascentem scilicet bethleem alia nu-
triuit scilicet nazareth alia vero habuit eum con-
tinue habitantem scilicet capharnaum. Secundo po-
tenter languentis presentatio. Et ecce offerebant ei
paraliticum. Paralisis grece dissolutio latine
dicitur. Est enim infirmitas abundans omnia mem-
bra dissoluens secundum virtutem quia unum mem-
brum alterum iuvare non potest et est defectus

motiue virtutis. Unde vehementia languoris
tangit iacentem in lecto quia nullo modo mouere se
poterat sed ut dicit marcus a quatuor portaba-
tur. Nunc vero iste paraliticus christo fuerat oblatus
dicunt marcus et lucas quia christo in domo predi-
cante tanta multitudo convenerit ut tota domus
esset plena. Cumque paraliticum ferentes non in-
venirent qua parte inferrent eum ascenden-
tes nudaverunt tectum et per tegulas sub-
miserunt grabatum in quo iacebat in me-
dio ante ihesum. Tertio post languentis consolatio. iij
Videns autem ihesus fidem illorum, defferentium et
eius qui erat oblatus. Magis enim ut dicit Cri-
sostomus presumpsissent se submitti de tecto nisi
credidissent. Dixit paralitico. Et primo sicut
bonus medicus dat fiduciam infirmo ti-
menti de magno languore. Confide. In-
ducit enim eum ad sui benivolentiam conci-
liandum. O magna humilitas despectum et
debilem totis membrorum compaginibus disso-
lutum filium vocat quem sacerdotes non
dignabantur attingere. Et bene filius quia iam
credebat. Et tamen languentis tollit
fomentum tale peccatum tale. Hec enim fuit causa lan-
guoris ut dominus sanaturus corpus prius
sanat animam secundum Bedam. Et ideo cavent ad
monendi de penitentia quia ad correptionem multi
inferunt languores ut dicit Ingen. in historiis.
Et est statutum in iure quod medicus visi-
tans infirmum primo debet eum monere
ad penitentiam et confessionem, ne peccato manen-
te corpus ferro in vulnere frustra sit ma-
languina appone. Cap. 16. Et nota quod C
quinque de causis veniunt languores primo 1
ad probationem sicut Job 2o ad virtutis for- 2
tificationem sicut paulus 3o ad peccatorum 3
correptionem sicut paraliticus 4o ad manifes- 4
tationem glorie dei sicut cecus natus 5to 5
ad inchoationem penarum sicut herodes,
cui pena eterna cepit esse in hoc mundo

x Nunc solo probat ad mat paulum se se maife-
stat Ihesu cecos purgat maria peni herode
Et ecce quidam de scribis Ewangelium
dixerunt intra se hic blasphe-
mat. Et cum vidisset ihesus cogitaciones eorum
dixit. Vt quid cogitatis mala in cordi-
bus vestris. Quid est facilius dicere dimittun-
tur peccata an dicere surge et ambula. Vt
sciatis autem quia filius hominis habet potestatem
in terra dimittendi peccata. Tunc ait pa-
ralitico. Surge tolle lectum tuum et va-
de in domum tuam. Et surrexit et abi-
it in domum suam. Secundo ponitur in quo destribi-
languentis sanacio. Circa quod tria facit
1 primo ponitur scribarum calumpniosa cogi-
tacio. Et ecce quidam de scribis et legis doc-
toribus dicebant intra se hic blasphemat
Blasphemare est deo iniuriam irrogare
blasphe. fit tribus quod fit tribus modis scilicet cum deo attribuitur
quod ei non convenit. Vel cum ab eo removetur
quod ei non convenit. Vel cum alicui attribuitur
creature quod est proprium dei. Mouerunt scribe
qui erant magistri legis solum deum peccata di-
mittere ysa 43 c. Ego sum qui deleo iniqui-
tates tuas. Non tamen credidit eum esse de-
um sed reputabant eum esse blasphemiam quod
ij attribuebat. Secundo ponitur calumpnie confutacio
Dominus enim ostendit errorem eorum dupliciter ostendens
se esse deum et per hoc peccata posse dimit-
1 tere primo per hoc quod cogitaciones eorum
agnovit. Videre enim cor hominis est solius dei
ieremias 16 Deus autem intuetur cor. Dicit ergo Et cum
vidisset ihesus cogitaciones eorum dixit. Vt quid
cogitatis mala in cordibus vestris imponendo scilicet mihi
2 falso blasphemiam. Secundo per hoc quod paraliticum
sanat verbo suo dicens. Quid est facilius dicere
B. + id est deo facere. Surge et ambula. Vbi sciendum
quod uno modo comparando divine potentie utrumque
istorum est equaliter facile quia nichil est ei diffi-
cile sed equali facilitate creavit. Sed comparando
creaturam infirmitate facilius est corpora sana-
re quam animas. Vnde ut dicit Crisostomus. Quanto anima
pocior est corpore tanto peccatum dimittere est
maius quam corpus sanare. Sed sanitas cor-
poris aliquod signum est sanitatis anime. Et utique
infirmitas corporis est signum infirmitatis anime.
Aliter potest dici ... sanare animam quam cor-
pus iudicio ... corpus est manifes-
tum non anima dicente. Augustinus quod maius est fa-
cere de impio pium quam creare celum et terram.
Solo Augustinus habuit comparacionem ad hoc quod cum
fit de impio pius iniquitas impii relucta-
batur et eciam iusticia dei videtur obviare que
vult vindictam. Sed in creacione celi et terre nichil
fuit obvians vel reluctans et sic maius
est facere de impio pium in maiori virtute. Vel
super lucam dicit quod utrumque est equalis potencie
sed aliud maioris virtutis scilicet facere de impio
pium. Tercio ponitur languentis corporalis sanacio
Vt autem sciatis. Hoc exponitur dupliciter. Vno
iij C
modo sic ut sint verba ewangeliste dirigentis
sermonem ad nos sub hoc sensu. Vt autem
sciatis vos posteri quoniam filius hominis habet
potestatem etc. Vel enim sicut dicit Ieronimus sint
paralitico dimissa peccata solus novit qui
dimittit. Surge autem et ambulare omnibus
erat manifestum quod videbat. Fit ergo corpora-
le signum ut probetur spirituale. Alio modo sic
ut sint verba christi ad discipulos et scribas
et alios presentes assistentibus. Et sic primo
exprimitur sua intencio hiis verbis. Vt
autem sciatis etc. usque in terra. Deinde ponitur in-
firmi curacio. Tunc ait paralitico Sur-
ge etc. Hec curacio facta fuit per ipsum
ex virtute propria. Alii autem qui fecerunt mira-
bilia faciebant ea implorando divinam
virtutem non operando. Et si aliquis operabatur
hoc non fuit virtute propria sed exprimendo
virtutem christi tamquam ministri non tamquam domini
Et notandum hic tria circa predicta tria. Su-

pecc' n' int' ...

rare. Quuis n vita ꝯtplatiua sit
tutior quietior et suauior qr vt dicit
Amb. Tuta vita e i qua nl sit qd
timeas q̄ sustentat ocio nō occupata
alienis molestiis Actiua tn vita e
fructuosior et magis necessaria et magis
meritoria ceteris paribz q̄ ꝯtplatiua
et sm hoc fecunditas lye pfert pul-
critudini rachel Vn dt aug i quadam
epla Sunt nonlli q magnis ditati
dnī solis ꝯtplacōis studiis iardescunt
patrie vtilitate primorz pdicacōe
refugiunt secretum qetis diligunt
secessum speclacōis appetunt de q si
districte iudicent ex tantis procul
dubio rei sunt quātis venientes ad pu-
blicum pdesse potuerunt Ite aug sr
Eze om et Sine ꝯtplatiua vita itra-
re pnt ad celeste patriam qui bona q
pnt opari nō negligunt Sine actiua
at intrare nō possunt q negligunt bona
opari q pnt Bonum e g o p tpe de
tecto ꝯtplacōis descende ad agrum
accōis Cauendum est at sollicite ne
i agro actiue vite qs laborans nimis
se inmisceat negociis slaribz qr dif-
ficile est mundanis occupari et mun-
diali ꝯusacōe nō iquinari Eccī 13
Q tetigerit picem ab ea inquinabitur
F 6 Ideo subditur Nō reuitar tollere tunicam
suam qd e sextum documentum istius pro-
cessus P tunicam itelligitur occupacō
seculi ad quam tollendam reuiti pmi-
cōsium est pfecto Vn sposa Cantic 4
Expoliaui me igt tunicam meam
quō iterum induar illa q. d. abieci
a me occupacōem sli qua quondam
iplicabar quō resumam illam ⸗ ecōtra
nullo mō sine piculo Gen in Joseph
Q ne madaret cum femina relicto

i manu eius pallio fugit Sic pfec-
tus tunicam pstine cōusacōis vetere
se relinquit ne ab hora cōm qua fugit
reintrat Sz postqm copetenter extolu-
erit nc ad domum reuertendo nc tuni-
cam pstine ꝯusacōis repetendo tectum
ꝯtplacōis reascendere festinet denuo
cum optimum fuerit ad agrum descensurus
et hanc statum altrnacōm q dui in
hac vita sunt ꝯtinuet exeplo legis
latoris s. moysi qui nunc ascendebat
i monte vt ibi glam dni cum maio-
ri cneret libertate Nunc vo descen-
debat i castra vt cum vtilitate necitatibz
ppli puideret vt dt Innocencius pp 3o
i decretali Nisi cum pde Sic et de-
scris aialibz ewan ibant iqua de-
ad accōm et reutebantur ad ꝯtplacōz
et vice ipsa Nuam ecce desidabilem
vicissitudinem et nos ꝯtinuare stu-
deamus donec ad illum celeste mon-
tem pueniamus Vbi sm Aug 22
li de ciui te dei Vacabimus et videbi-
mus videbimus et amabimus ama-
bimus et laudabimus Ecce qd erit
i fine sine fine Quo nos pducere
dignetur deus deorz Qui viuit et reg-
nat p infinita scla sclorz Amen

Explicit ps estiual Jordani

Septoris nunus deus exstat trinus et vnus
Qui det mite sctorz gaudia vite

Tu qs e ris q studue ris libro necē ho-
Cuiqz te corpus stele pie pme pecor o mi

Tabula sup(er) postillas iordani de ewa(n)g(e)lis
d(omin)icalib(us) p(er) estate(m) a die pasche usq(ue)
ad adue(n)tu(m) d(omi)ni q(ui) s(er)mo ponit(ur) iorda(ni)
ewa(n)glior(um) cu(m) d(omi)nicis
In die pasche s(er)mo p(ri)m(us) usq(ue) ad vij(um)
D(omi)nica p(ri)ma p(ost) pascha s(er)mo vij(us) usq(ue) ad xiij
D(omi)nica s(ecun)da p(ost) pascha s(er)mo xiij(us) usq(ue) ad xx
D(omi)nica iij(a) s(er)mo xx(us) usq(ue) xxvj(um)
D(omi)nica q(uar)ta s(er)mo xxvj(us) usq(ue) ad xxxij(um)
D(omi)nica v(a) s(er)mo xxxij(us) usq(ue) ad xxxix
In asce(n)sio(n)e d(omi)ni s(er)mo xxxix usq(ue) ad xlv(um)
D(omi)nica vij s(er)mo xlv(us) usq(ue) ad li(um)
In die pe(n)t(ecostes) s(er)mo li(us) usq(ue) ad lvij(um)
In die t(ri)nitat(is) s(er)mo lvij usq(ue) ad lxi(um)
De d(omi)nica p(ri)ma p(ost) t(ri)nitat(is) n(on) tractat iorda(nus)
D(omi)nica ij post t(ri)nit(atis) s(er)mo lxi usq(ue) ad lxvij(um)
D(omi)nica iij s(er)mo lxvij usq(ue) ad lxxij(um)
D(omi)nica iiij s(er)mo lxxij(us) usq(ue) ad lxxxij
D(omi)nica v s(er)mo lxxxij(us) usq(ue) ad lxxxiij
D(omi)nica vj s(er)mo lxxxiij(us) usq(ue) ad lxxxviij(um)
D(omi)nica vij s(er)mo lxxxviij usq(ue) ad lxxxxiij(um)
D(omi)nica viij s(er)mo xciiij(us) usq(ue) ad c(um)
D(omi)nica 9 s(er)mo 100 usq(ue) ad 104
D(omi)nica 10 s(er)mo 104 usq(ue) ad 111(um)
D(omi)nica 11 s(er)mo 111(us) usq(ue) ad 116(um)
D(omi)nica 12 s(er)mo 116 usq(ue) ad 121(um)
D(omi)nica 13 s(er)mo 121(us) usq(ue) ad 128(um)
D(omi)nica 14 128 usq(ue) ad 132(um)
D(omi)nica 15 s(er)mo 132 usq(ue) ad 180(um)
D(omi)nica 16 s(er)mo 180 usq(ue) ad 184(um)
D(omi)nica 17 s(er)mo 184 usq(ue) ad 170(um)
D(omi)nica 18 s(er)mo 170 usq(ue) ad 142(um)
D(omi)nica 19 s(er)mo 142 usq(ue) ad 148(um)
D(omi)nica 20 s(er)mo 148 usq(ue) ad 162(um)
D(omi)nica 21 s(er)mo 162 usq(ue) ad 170(um)
D(omi)nica 22 s(er)mo 170 usq(ue) ad 193(um)
D(omi)nica 23 s(er)mo 193 usq(ue) ad 199(um)
D(omi)nica 24 s(er)mo 199 usq(ue) ad 204(um)
D(omi)nica ultima s(er)mo 204 usq(ue) i(n) fine(m)
s(er)monis ducentesimi undecimi 207.

Abiecta ho(m)i(nu)m cura sit d(e)o 166 b
Abimelech r(ex) medora(tur) 17 e
Abimelech carne(m) v(e)l corp(us) sig(nifica)t ib(idem) e
Abimelech moraliza(tur) ibide(m)
Abhomi(n)acio q(ue) sit p(atet) s(er)mone 204 c
Abhomi(n)acio desolacio(n)is d(icitu)r a(n)tixp(ist)e ib(idem)
Abnegare seip(su)m declara(tur) s(er)mone 81 d
Abnegat semetip(su)m ver(us) discip(u)l(us) x(risti) ib(idem)
Abnegans seip(su)m p(otes)t d(icer)e defecit i(n) salu-
tare tuu(m) a(n)i(m)a m(ea) ib(idem) d
Abnegat x(ristu)m pe(n)te(n)tes (et) fur(es) s(er)mo(ne) 82 b
Absen(ci)a x(rist)i corpal(is) turbat disc(ipu)los 128
Absen(ci)a h(ec) tollit(ur) p(er) visitat(i)o(n)e(m) x(risti) ib(idem)
Absens r(e)co(n)ciliand(us) 87 d
Abraha(m) patriarcha q(ui)d(e)m d(icitu)r 17 e f
Abraha(m) q(ue)m sig(nifica)t ib(idem)
Abst(ra)ccio a mu(n)danis f(it) trib(us) mod(is) 211 d
Abstine(nci)a diffinit(ur) ut p(atet) 189 b
Accidia a q(ui)b(us) vicii(s) capi(tu)l(ar)e 189 b
Accidie diffinicio ib(idem)
Accidie filie sunt vj ib(idem)
Acc(i)o ho(m)i(n)is iudica(tur) ex i(n)tencio(n)e 173 ...
Acc(i)o(n)is argue(n)du(m) a p(ri)m(u)m i(n)stitu(tu)m 106 b
Acc(i)o(n)is argu(untur) x(rist)i sedu(m) p(ri)m(u)m iudeor(um) ib(idem)
Activor(um) (et) (con)templativor(um) q(ui)d(e)m p(atet) 19 b c
Activa vita est fructuosior (con)templativa 211 e
Active et (con)templative op(er)a pacta 82 c d
Active op(er)a vite facit x(ristu)s sp(irit)uale ib(idem) d
Actio(n)or(um) (et) (con)templacio(n)or(um) (com)paracio p(atet) 86 d e
Activ(us) suo m(odo) salvari m(er)et(ur) 86 e
Acti (et) (con)templati (com)para(tur) a(n)i(m)alib(us) ewa(n)g(e)l(is) 86 f f
Acti et (con)templati i(m)itat (et) (com)mutabat ib(idem) f f
Adepcio et(er)ne gl(ori)e a s(um)mu(m) gaudiu(m) 27 f
Adiuracio describi(tur) s(er)mo(ne) 182 h
Adolescenti dic(itur) x(rist)us surge 181 a
Adolescens suscitat(us) dat(ur) m(at)ri sue ib(idem)
Adolescenti d(icitu)r surge 181 c
Adolescenti p(re)cipit(ur) surge(re) n(on) seni vel
veterano ib(idem) ... ac(ci)de 182 h
Adoracio (con)sistit i(n) exteriori corp(or)is humi(liacione)

Casia signatur penitentia 5 ff
Casia nascitur in locis aquosis ib
Casia admiscetur inter vnguenta que ib
Cautio est virtus discernendi vicia a virtutibus 181 C
Castitas est virtus refrenans delectationes venereorum 185 l
Cathedra habet platus in ecclesia et quare 14 C
Cecitas crassa in mundo arguitur 27 e
Celestis regni iter habet multis considerandi 96 b
Celorum regnum diuersimode concupiscitur 62 e
Celum et terra transibunt intelligitur vt patet 208 e
Celestis regni iter est obedientia diuine voluntatis 97 a
Cena ad quam quis inuitat memoratur 61 b
Cena celestis tria habet considerandi 65 a b
Cenam hanc conuiuit totus trinitas ib b
Cene huius fercula declarantur ib b
Cene huic apponit deus pater tria fercula ib b c
Cena que habet magnitudinem ferculorum 65 e
Cena hec habet eciam magnitudinem gaudiorum ib
Cena sacramentalis declaratur 67 a
Cena hec magna est ex parte instituentis ib a
Cena christi dicitur magna propter septem bona ib d e f g
Cena dicitur a cenon quod est commune 66 a
Cenaculum erat locus quietis discipulorum 171 d
Cenaculum quid memoratur ib d
Cenaculi fores erant clause non sine causa ib
Cenaculum significat cor humanum 83 b
Catulum ouium similitudo pulchre aptatur 68 g
Cibus corporalis est dandus ouibus 15 e
Cibo doctrine pascuntur oues ib ff
Cibo spirituali pascende sunt oues ib ff
Ciclus et concia idem sunt 141 b / simile 5 h
Cinamomum et balsamum cur memorat[?] fi[?]
Cinamomum et balsamum et mirra conficiunt vn-
gentum ~~ad~~ simile 5 h
Cinamomum significat deificam conuersacionem 5 i
Cinamomi virtutes mistice exponuntur ib
Circumspice vndique et vtique plorabis 23 ff
Circumspectio est interiorum viciorum cautela 181 C
Ciuitatis excidium ierusalem deflet deus 107 p tol
Ciuitas ierusalem significat animam peccatricem ib
Ciuitas dei habet quicquid desideratur 119 C
Ciuitas que dicitur esse nazareth 175 a
Clementia est virtus diminutiua penarum 185 d
Clementie diffinicio patet ib d
Claude portas et veniet deus ihesus 11 h
Clause erant fores discipulorum propter duo 171 C
Clauso ostio orandum est ib d
Clausura portarum persuadetur 11 h
Cogitatio quando est peccatum vel quando non patet 176 C
Cogitare malum potius quam bonum priores sumus ib b
Cogitacionum temptationes abscindendi sunt 11 ff
Cogitacionum morosa delectacio arguitur 11 g
Cogitaciones veniunt quomodo non diu morantur ib
Cogitaciones male ortum habent a diabolo 176 b
Cogitatio mala oritur pluries ex propria malicia ib b
Cogitaciones producunt plura mala ib C
Cogitaciones male cor inquinant 176 e
Cogitatio mala dyabolus in cor aduocat ib e
Cogitaciones male faciunt de corde infirmum ib ff
Cogitaciones male tribus cautelis abscindi 177 b
Cogitaciones male iiii cautelis expelluntur ib C
Cognacio non facit propinquos sed misericordia 123 C
Cognitio christi ad fideles patet 17 e ff
Cognoscit pastor oues suas 17 a
Cognoscunt oues pastorem suum ib
Colerus multipliciter accipitur 182 k
Columba noe memoratur 29 b
Columba reuertitur ad archam et quare ib
Colloquium duplex christi commendatur 183 ff g
Colloquium hic est oratio vel verbi dei auditio ib g
Comestio christi post resurrectionem memoratur 39 e
Comestio probat veritatem carnis ib ff
Comestio christi eciam patet 82 a b
Comestio christi cum discipulis patet 83 e
Comestio hec mistice declaratur ib
Comeditur a christo quicquid habet in se ecclesia 15 e
Comparacio prelatorum ad subditos patet 86 a
Comparacio diuersorum statuum patet ib a b c d e
Comparacio doctorum ad discipulos patet 86 d
Comparacio sacerdotum ad plebeios ib d e

Cōparacō actiuoꝝ ꝛ ꝯtēplatiuoꝝ ib. d e
Cōparacō pꝛ̄toꝝ ad supplicans fideles pz 81. a
Cōpassio fr̄ne miserie psuadet̄ 17. b
Cōpassio ꝯfr̄ie miserie nō negligat̄ ib
Cōputacō mlt̄ū timendū ꝫ 110. b
Cōcilij pena maior ē pec̄ īudicij 82. d
Cōcilium ptinz ad placitū sine ib
Cōcordie virtus mlt̄ū placz dō 84. d.
Cōcordia ꝑmissa nō placet dō sacrificia ib
Cōcupiscēcia carnis ꝛ ꝯcupiscēcia oclōꝝ dissuadet̄ 22. b.
Cōcupiscēcia carnis ꝛ oclōꝝ seq̄ᵗ̄ supbia ib
Cōdempnare pximū ꝓhibz deus 12 e
Cōdempnare absolute nō licet ib
Cōfessio sigāt̄ p aloe & smoē e
Cōfessio ē p ᵐ remediū ꝯt̄ᵃ peccā 211. b
Cōfessio diligens reqrit̄ ī ꝯfricacō 66 c
Cōfessio cordis ꝛ oris ꝯmendat̄ 117. e ff.
Cōfessio dupx ē. s. mētal ꝛ vocal ib. ff
Cōfessio peccoꝝ suadet̄ ib
Cōfessio triplex peccoꝝ pz 119. e.
Cōfessio debz hr̄e q̄tuor ꝯdicōes 129. a.
Cōfessio q̄lis ēē debeat ib. b c.
Cōfiteri optz ꝓpt̄ q̄tuor causas 129. b
Cōfidencia de seipso fallax ē. 111 ꝑ toti
Cōfidens salomō ī sapiā īfatuatus ē. 111. a.
Cōfidere de eloq̄ncia stulticia ꝫ. 111. b.
Cōfidit achitophel ī ꝯsilio ꝛ decept̄ ꝫ ib. a
Cōfusio ī morte īcitat ad fletū. 107. d
Cōgregatos discipl'os visitat dō. 11. a
Cōgregacōi fidelium intez deus ib. a
Cōgregacōi fidelium īgerit se deus 10. a.
Cōgregacō discipl'oꝝ postillat̄ 72 c
Cōgregande sūt oēs virtutes ī dileccōe 72. c d.
Cōgregacō discipl'oꝝ moralizat̄. 12. a b c d.
Cōgregacō concors placet deo ib c
Cōgregari in ecclia debemus ꝓpt̄ tria. 12. c d.
Cōscie puracōe ducit̄ ꝯcia ad xp̄m. 119. b.
Cōsciā lesa nūq̄ pōt̄ gaudere 110 c
Cōscie puritas ē magnū gaudiū inf/
Cōsciā rr ꝑ ē ī pec̄. 201. b. / tor ib
Cōscie pena nulla pena grauior ib 201
Consensio duplex est 202. b.
Consensus duplex est 176 e
Cōsilium niti sūt agli di cōplicari salitudine 111 b
Consilium niti sūt ecclia ministri ib. b.
Cōsidet aīa statū culpe ꝛ pene vt de ꝛ
∴ fleat 107. ff. / sufficit 93 e
Cōsilij dono dirigit̄ hō a dō vbi rō nō/ s:
Cōsilia ewangelica memorant̄ 98 e
Cōsolacōꝫ ingerit deus cū apparuerit 6. h
Cōsolacō magdalene fuit cū xp̄c dixit ei Maria ib h
Cōsolat̄ magdalena videns xp̄m ī ꝑpe ortulani ib. h.
Cōsolacō dat̄ post tribulacōne 31 h
Cōsolacō ꝑbis sancti dat̄ triplr 29. ff g.
Cōtēplacō īducit ad ī thēdendū dō. 31. ff
Cōtēplacō thesit magdalena xp̄c ib
Cōtēplati ꝑfecti ꝛ īcipientes ꝯrūt dō 2. b
Cōtēplati sigāt̄ p mariaꝫ salome ib. d.
Cōtencō est secunda filia īanis gl'e. 186. a.
Cōtinencia n̄ valz vbi dnāt̄ supbia 31. b.
Cōtinua ꝛ ꝯcordia sit ī orōe 32. d.
Cōtricō reqrit̄ ī ꝯfricacō 66. b / 97. b.
Cōtumeliā nō sentit q̄ laudē nō appetit / 104.
Cōtristati discipli viso dō letificat̄ 20. a.
Cōuersio peccoꝝ sūme placet dō. 11. d.
Cōuersio saccz deficientiu sigt̄ cinacōm e f.
Cor penitētis ē monumētū 4. b.
Cor ꝯfractū est monumētū ib
Cor ꝑfectoꝝ ē monumentū ib. b.
Cor ē ostiū q̄ intrat̄ ī aīaz 11. c
Cordis ostiū claudendū ē ib. c. h.
Cor auari ꝑ est vacuū 32. d
Cor iustū pesat deus plus q̄ voces. 191. b.
Cordi duplices nō amat deus cū vide 172 b.
Cordis mundicia attendit̄ in sex ꝯdiciōibz 173 b.
Corpus glificatū q̄m videri potuit 1. g.
Corpus xp̄i q̄ palpari potuit ib
Corpus xp̄i dimittit̄ peccata nō fantasticū ib
Corpus xp̄i glificatū ostendit discipulis ib. g.
Corpus xp̄i magne efficacie ē 67. d